

עת"א 67841/12/20 - עלי שומרי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 67841-12-20 שומרי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	עלי שומרי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") להורות למשיבים להתיר לו מפגשי התייחדות עם אשתו, חרף מצב החירום הרפואי הקיים במדינה, אך בהתחשב בחיסונים אשר ניתנים בימים אלה.

המבקש טען בעתירתו כי הינו אסיר פלילי המרצה מאסר ממושך, כאשר לאחרונה נישא לרעייתו ואף קיבל את מנת החיסון הראשונה, על כן פנה בעתירתו להורות למשיבים לאפשר לו לקיים מפגש התייחדות עם רעייתו. המבקש טען כי הוא כבר חוסן בחיסון הראשון ואשתו יכולה להיבדק לקורונה קודם למפגש כדי לוודא שהיא אינה חולה. כמו כן, לטענת המבקש, הסיכון מגיע מהסוהרים ולא ממשפחות האסירים ואין הצדקה למנוע את המפגש. בדיון, הדגיש בא כוחו את טענתו של המבקש כי ככל שלא יותר לו להתייחד עם אשתו, קיים חשש כי משפחת האישה תבטל את הנישואין ומן הטעם הזה, המדובר במקרה מיוחד המצדיק חריגה מן הכלל אשר נקבע על ידי המשיבים בתקופה זו.

המשיבים טענו בתגובתם כי המדובר באסיר פלילי המרצה עונש מאסר לתקופה של 15 שנה החל מיום 24.12.08 לאחר שהורשע בין היתר בעבירות של אינוס בכוח, בעילה שלא כחוק, שוד, שהיה בלתי כחוק. לטענת המשיבים, מפגש התייחדות איננו נמנה על הצרכים הקיומיים הבסיסים של אסיר שחובה לספקם, אלא נחשבים כטובת הנאה. חרף החיסונים, מצב התחלואה גרוע ובכלל זה עודנו מצויים בסגר שלישי, לכן, גם מן הטעמים הללו דין העתירה להידחות. המשיבים טענו כי הינם פועלים בהתאם להוראות סעיף 76 לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), תשל"ב-1971 ביחס לניהול בתי הסוהר והדאגה לבטחון האסירים, על כל הכרוך בכך. על כן, בנסיבות התחלואה הגואה, חרף החיסונים אשר ניתנים בעת האחרונה, החליטו הגורמים המוסמכים לכך, אצל המשיבים, על צמצום הביקורים והחופשות, זאת ללא קשר לסגר אשר הוטל על כלל המדינה מכח החלטת הממשלה. המשיבים טוענים כי לא נפל פגם בהתנהלות המשיבים בכל הקשור במניעת ביקורים וחופשות וכי אין הצדקה להתערב בהחלטה. אשר לטענה בדבר החשש מביטול הנישואין, טענו המשיבים בדיון כי הטענה הועלתה רק עתה וכי המצב היה ידוע למבקש ולמשפחתה של אשתו גם בעת שנישאו במהלך תקופת מגיפת הקורונה.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות וכי אין מקום, גם לא מן השיקולים אותם מסר המבקש, לחרוג בעניינו מן הכלל אשר קבעו המשיבים בתקופה זו, אשר חל על כלל האסירים המבקשים ביקורי התייחדות.

למרבה הצער, חרף מבצע החיסונים הנרחב במדינה ותחילתו בבתי הסוהר, מצב התחלואה במדינה הוא כזה אשר הוביל לסגר בשבועות האחרונים וגם כעת. במצב זה, ובהתחשב בכך שתפקיד המשיבים בין היתר, לנהל את מתקני בית הסוהר ולשמור על בריאותם של אסירים וסוהרים, על פי הסמכות אשר ניתנה להם, לא מצאתי פגם בהחלטה למנוע ביקורי התייחדות.

טוען המבקש כי החשש מהדבקה במקרים שבהם מקבלים אסירים רשות לצאת מבית הסוהר, להלוויה או בלידה למשל, הוא גבוה פי כמה מזה הקיים בביקור התייחדות כאשר ניתן להתנותו בבדיקת קורונה של אשת המבקש ובבידוד של המבקש. לא מצאתי ממש בטענה זו, הן לאור מספרם הרב של אסירים הממתינים לביקורי התייחדות ומנגד העובדה כי רק במקרים מועטים ומיוחדים מותרת בימים אלו יציאת אסירים מבתי הסוהר. גם לא מצאתי כי עניינו של המבקש מיוחד אותו מכלל האסירים לאור טענותיו אודות החשש מביטול הנישואין. היעדרות לבקשה זו של המבקש תגרום לאפליה פסולה שלו על פני אסירים אחרים וגם מטעם זה דין העתירה להידחות.

הטיעונים אודות סוהרים אשר נכנסים ויוצאים מבתי הסוהר כמובן אינם יכולים לשמש את העותר, שהרי כניסתם ויציאתם של סוהרים היא הכרח. ההחלטה למנוע כניסה של אזרחים אשר עלולים לגרום להדבקה נרחבת בקרב האסירים, ודאי לאור התנאים בהם הם שוהים בבתי הסוהר, היא החלטה סבירה. כך גם הטיעון אודות חיסון האסירים אינו רלוונטי עדיין שכן טרם בוצע חיסון שני וכאמור, חרף החיסונים, מצב התחלואה עודנו קשה.

יש להניח כי ככל שהמצב הרפואי ישתפר במדינה, יידרשו המשיבים לבחון את עניין ביקורי ההתייחדות אשר חשיבותם ברורה וכפי שנמסר המשיבים מקיימים הערכות מצב עתידיות לאור ההתפתחויות והגיבו לאורך התקופה לשינויים כאלו או אחרים, בין היתר, בסוגיית ביקורים לאסירים.

לעת הזו ובמצב התחלואה הנוכחי, לא מצאתי כי נפל דופי בהחלטה הגורפת, או בהחלטה הפרטנית בעניינו של העותר ולכן אני מורה על דחיית העתירה.

פסק הדין יועבר לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, כ"ב שבט תשפ"א, 04 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.